

AMBRES TALAR...

Men först. Kort om mitt första möte med Ambres.

Året var 1993 och jag befann mig i en djup livskris. Jag hade på ett ofattbart sätt förlorat min anställning och var sjukskriven. Såg fram emot några rehabiliteringsveckor vid Kurorten i Varberg.

Någon dag innan hade jag fått en "gåva" av Näckrosens bokhandel i Vasastan/Göteborg. Ett litet oansenligt häfte med rubriken AMBRES. Den blev en Källa till inspiration.

AMBRES fanns med mig dag som natt. Gav stöd och tröst samt inspirerade mig till att vända mig inåt. Han vek aldrig från min sida och gav på ett förunderligt sätt kraft och energi till modet att stå upp för min Sanning i den rättsliga process som därefter följde.

Fem år senare, ett mirakel i form av en "godkänd arbetsskada".

Den Nya Tiden som AMBRES talar om... hade börjat.

I texten nedan har jag endast gjort smärre justeringar i meningsuppbyggnaden samt bytt ut "inre egot" mot "inre Jaget". kursivt och fetstil är mitt och som du bara kan bortse ifrån. AMBRES Budskap... lika aktuellt idag som då - också för mig.

I slutet, en Dikt av trubaduren Stefan Demert... 😊

Ambres

Snickaren Sture, du ser på bilden intill, var Ambres instrument.

Ambres egna ord:

"Vem jag är? Jag har uppstått ur er längtan. Längtan till att finna inre frihet och harmoni. Utan att veta om det har ni själva bett mig komma. Men jag är egentligen inte här för att lära er någonting. Jag är här för att väcka er till insikt om den kunskap ni redan har."

"Ni kan kalla mig AMBRES. Men vad jag heter och vem jag är spelar ingen roll. Endast det jag förmedlar har någon betydelse... Det jag talar om är inte någonting nytt. Ni kan känna igen det, ofta utan att veta varför: som om ni redan visste det. Och ni har säkerligen mött det förr men i andra former och genom andra infallsvinklar.

Den esoteriska* kunskapen om människan och helheten har förmedlats och förmedlas på mångskiftande sätt för att den skall kunna nå ut till så många som möjligt i Den Nya Tiden. Men källan varur de olika floderna, bäckarna och rännilarna kommer är en och densamma.

MIN FÖRMEDLING

När det gäller min förmedling ber jag er att försöka ta emot den så öppna som möjligt; Glöm för en stund allt ni lärt. Försök inte förstå med intellektet. Betänk att jag, i min tur, försöker överföra något till er som egentligen är abstrakt till sin natur, men att jag är tvungen att använda det språk och de uttrycksmedel ni förfogar över i det *frekvensområde* av tillvaron där just ni befinner er.

Denna överföringsprocess är svår, för att inte säga omöjlig. Ändå skall detta genomföras – därför ber jag er; *lyssna med hjärtat i första hand, och inte med hjärnan*. Den kunskap jag talar om har ni redan, men ni kan inte nå den genom intellektet. Ni måste låta *känslan* vägleda er. Förringa inte känslan; ofta är det just er *känsla och intuition* som gett er svaret på ett problem. Och många gånger har intellektet och det så kallade förnuftet förkastat och förringat det svar ni fann, trots att ni *kände* att det var rätt svar.

Intellektuell kunskap är en inlärningsprocess och den har sin speciella funktion. Vishet däremot, är det ni bär med er, syntesen av de erfarenheter ni gjort i liv efter liv. Ni måste lyssna till er egen vishet och balansera upp den kunskap ni har med hjälp av den. För utan vishet är kunskapen ett fördärv. All er kunskap har lett fram till en på många sätt destruktiv vetenskap, präglad av fruktan, vinstintressen och revirtänkande. Det kan ni se. Lyssna alltså till KÄNSLAN. I den talar inte din prägling och det kollektiva tänkandet. I KÄNSLAN talar ofta ditt Sanna Jag, din grundpersonlighet.

Jag säger att ni har all kunskap och det är *sant*. Jag är egentligen inte här för att lära er någonting, utan mer för att väcka er till insikt om den kunskap ni redan har. Det är en *avskalningsprocess*, där era gamla värderingar måste släppa, en efter en, för att det skall bli möjligt för er att nalkas det inre Jaget, *Den Tidlösa Vandraren*. Endast därigenom kan ni överhuvudtaget förstå vad som menas med ordet KÄRLEK, i dess allra vidaste aspekt.

Om människan kunde förena allt det märkliga hon kan åstadkomma, inom olika områden, med vishet, skulle denna planet bli det paradiset den i grunden är. Men den kortsynt materialistiska människan har fjärrmat sig från sitt ursprung. Hon har förbrutit sig mot alla de heliga sambanden och skapat total disharmoni. Om ingen förändring sker, om inte hennes tanke om livet och meningen med livet förändras i grunden, kommer hon att störta sig själv i fördärvet. Ingenting av vad ni ser hända omkring er motsäger detta.

EN NY TANKE

En NY TANKE måste vakna inom människan. En tanke som innebär omtanke och medmänsklighet. Hon måste inse att det hon gör mot sina minsta bröder gör hon mot helheten. Och hennes minsta bröder är ingenting annat än allt skapat. Från det till synes mest obetydliga till det största. I alla former och uttryck.

Fruktan för livet och rädsla för döden präglar människans vandring på Jorden. Om hon kunde se att ingen död existerar, endast en övergång, en förändring, utan vilket livet skulle bli enahanda och inte leda till utveckling och insikt, skulle hon övervinna sin fruktan.

Bli vän med döden. Se den som en nära vän som hjälper dig vidare när det är dags. Människan är så oändligt mycket mer än bara ett enda kort och flyktigt liv. Men människan oerhörda fruktan för liv och död, slipar hennes värderingar till vapen. Hon sönderdelar världen, hon hackar helheten i bitar, hon skapar revir, bygger murar och drar gränslinjer. Hon åstadkommer en falsk trygghet åt sig själv inom den egna familjen, släkten, klanen, gruppen, staden, landet – trots att det i själva verket inte existerar

något som skiljer människan från människa eller grupp från grupp, annat än alla de gudomliga olikheterna, de underbara nyanserna och särmärkena.

Emellertid har årtusendens nedärvd fruktan, oändliga tiders misstänksamhet, parad med rädsla att förlora ägodelar och landområden skapat en girig, intolerant och direkt livsfientlig människa. Framsteg räknas och mätes i mynt och ting och dem som satt samlandet och ägandet som mål, i de rikaste och mest materialistiska länderna, slår vakt om detta ägande. Arméer patrullerar längs gränser och murar. Bevakningstorn och tullar ser till att linjerna inte överträdes; pass och visum ger somliga tillstånd att temporärt vistas och färdas på delar av den planet som tillhör er alla.

Ser ni inte det befängda i allt detta? Reagerar ni inte mot de orsaker och lagar som har skapat detta livsfientliga levnadssätt? Börja ifrågasätta det som sker omkring er och gå in i djupet av er själva och fråga vad ni skulle vilja förändra.

Allt fler människor börjar upptäcka, att det ni skapt gemensamt är mycket bräckligt och att allt det ni hela tiden producerar och konsumerar tär på planeten och på varelserna på dess yta. De rika länderna skövlar för att upprätt hålla sin materiella standard och de fattiga länderna har de rika som förebilder. Det blir en ond cirkel.

Men bland de människor som märker detta växer en oro:

Hur ska det gå? Vad kan vi göra? Så här kan det inte få fortsätt! Ur denna oro uppstår en vilja till förändring och ett sökande; Vad är meningen med livet? Varför handlar vi tvärtemot vår insikt? Vad är det som styr vårt handlande såväl som vår handlingsförklaring? Varför har jag denna livsångest? Varför känner jag mig ofta ofri? Fråga efter fråga dyker upp.

DEN GAMLA TANKEN

Finns det en frid mitt i kaos? En frid och en styrka som gör det möjligt för mig att vandra ut i världen och handla helt i enlighet med min innersta längtan och önskan? Jag säger att den möjligheten finns. Ni har alla förutsättningar att *skapa det ni vill se skall ske*. Men då måste ni gå upp i kamp mot hela den Gamla Tanken.

Försök att gå genom livet utan rädsla. Allt är i grunden gott. Tänk att kunna vakna varje morgon utan ångest, utan oro för den kommande dagen, där varje problem som dyker upp bara väcker er nyfikenhet och er positiva kamplust och där varje minut som väntar är ett äventyr.

Lev livet intensivt som om varje dag vore den sista. Var vaken. Var intresserad. Var omtänksam. Lev inte ett andrahandsliv, genom idoler och förebilder. Var din egna idol. Unna dig själv att delta i livet. Nedvärdera inte din egna kapacitet och dina egna förmågor och talanger. Ni har alla blivit tillräckligt nedvärderade under det liv ni levit, inte minst av er själva. Och glöm aldrig glädjen, sången, dansen, samvaron.

Avstå ingenting förrän tiden är mogen för det; glöm aldrig att ni befinner er här för att samla erfarenheter. Sökandet får aldrig bli tungt och trist och teoretiskt. Sökandet skall vara glatt och ljus och fyllt av kärlek. Allvaret finns där hela tiden som ett bakgrundsbrus, men om det tar över för mycket blir människan tung och grubblande. Hon börjar älta och hon fastnar i sitt ältande. Glädjen, däremot lyfter henne. Den gör henne lätt och gör alla celler i hennes kropp glada. Bli såsom barn, men som barn med den vuxna människans mogenhet och erfarenhet.

I sitt sökande kommer varje människa, förr eller senare fram till den ena situationen efter den andra där hon tvingas välja. Ständigt nya insikter gör att hon inte längre kan ta till sig gamla tankegångar och detta kan medföra stora inre konflikter, såväl som yttre gentemot andra människor. Hon ställs inför faktum att hon måste avstå något för att kunna vandra vidare på den inslagna vägen; samtidigt är hon rädd att avstå det hon har ty hon vet ju inte vad hon får istället. Helst skulle hon vilja se ett varuprov, men något sådant ges inte åt henne. Hon blir därför helt ensam om sina beslut om vilken väg hon skall gå och vad hon kanske måste avstå ifrån för att kunna följa den vägen.

DEN ESOTERISKA VÄGEN*

Den esoteriska vägen är ingen lätt väg. Det är den svåraste man kan gå. Men längs den väntar det absolut största äventyret. Ingen resa runt denna planet eller i kosmos kan överträffa varje människas resa inåt mot det inre Jaget.

Ni har var och en möjligheten att skapa den framtid ni vill se på denna planet, för er själva, era barn och barnbarn. Men då måste ni genomsåda illusionen ni lever i och som omger er. Detta kräver ett arbete av er, men ni kommer att upptäcka att det var värt all möda.

Jag har sagt att all min förmedling är en avskalningsprocess och paradoxen är att ju fler klädesplagg ni tar av er desto rikare och mer välklädda blir ni. Roller och mönster håller er som i ett skruvstäd. Befriade från dessa kommer ni i kontakt med er grundpersonlighet – och den ser inte begränsningarna, endast möjligheterna.

Människan består av tre aspekter: Den Begränsade Människan, den Obegränsade Människan och den Gudomliga Människan.

Min förmedling går till stor del ut på att försöka få er att inse att ni är en produkt av präglingen, den som i första hand era föräldrar och närmaste omgivningen har gett er och att denna fortlöpande präglingprocess ganska snart skapar en begränsad människa, en som kommer att följa redan lagda mönster och som kommer att leva ett liv så som det förväntas av andra att hon skall leva.

På så sätt har ni ingen fri vilja. I det kollektiv där ni växer upp fortsätter denna prägling på alla upptänkliga sätt. Och jag har sagt, att redan innan en människa föds så finns hon skapad ute i det kollektiva, utspädd, så att säga, i form av åsikter, moralregler, samlevnadsmönster, lagar osv. Så tar samhället emot den nya människan och inpassar henne i mönstret, ett fack på en hylla.

Jag vill få er att se att denna präglingprocess i stort sett utplånar era möjligheter att nå in till den obegränsade människan som finns inom var och en av er; den människan som utan fruktan själv skapar sina möjligheter och bejakar sina talanger. Inte på så sätt att hon blir en egoistisk människa, utan tvärtom en människa som fått en vidgad helhetssyn och som på ett helt nytt sätt ser orsaker och sammanhang och som därför har förmågan att ingripa mot allt som binder och förtrycker såväl henne själv som andra.

Den obegränsade människans uppvaknande leder i sin tur till en fördjupning inåt mot den aspekt som jag kallar den Gudomliga Människan. Det inre Jaget. Ljuset. Gudagnistan. När människan vaknar till insikt om sitt gudomliga ursprung, så vaknar också gudomen inom henne. De kan omfamna varandra och förenas till en helhet i ett enda medvetet väsen.

Då vandrar inte längre Gud förklädd på Jorden. Då genomsyrar gudomen den levande människan och varje handling hon utför är helt avvägd och helt avstämd till varje situation. Det finns ett drivmedel, en

längtan hos varje människa. Den tar sig olika uttryck men är i grunden samma längtan, den att återförenas med det inre Jaget, att hitta friden, balansen, totaliteten. Ni är alla gudar i vardande.

GUDAR I VARDANDE

En mästare eller en lärare kan aldrig sätta sig över sina lärjungar. Tyvärr har lärjungarna en osviklig förmåga att sätta läraren på piedestal och vissa mästare och lärare faller för denna upphöjelse och binds på så sätt av sina lärjungar och binder i sin tur lärjungarna till sig.

Det uppstår ett ofruktbart tillstånd, där lärare och lärjungar hela tiden bekräftar varandra och skapar en sekterism. Många gånger har jag sagt. Om någon säger att "detta är den enda sanna läran", spring då därifrån med alla ben ni har, ty då är det en charlatan! Men om någon säger "jag har en del av sanningen" – stanna då och lyssna, ty där kan ni finna "guldkorn".

En mästare predikar aldrig ovanifrån ut över sina åhörare. Istället är han den lägsta av alla; han eller hon försöker att underifrån lyfta dem med sin kunskap och sin vishet. Mästaren sitter inte i trädkronan utan vandrar i gräset. Han vet att alla besitter samma kunskap som han själv, men att just han har vaknat upp till insikt om den därför måste förmedla vidare det han funnit. På så sätt följer han givandets princip. Kärleksprincipen.

Under årtusendenas lopp har människor förföljt de mästare och lärare som har inkarnerat på denna planet. Men skaran av lyssnare har också ökat oavbrutet. Frön har hela tiden såtts för kommande skördar och det finns inget mörker som är så kompakt att det i längden förmår stänga inne det ljus som vill nå ut. **En Ny Tid är på intågande. En Ny Människa är på väg att födas.**

DEN NYA MÄNNISKAN

Den nya människan är fruktansvärd att skåda, ty hon rädes ingenting, eftersom hon vet att liv och död harmonierar med varandra som två blommor i samma vas och att det innersta Jagets liv är oändligt.

Hon är vapenlös ty hon har inget att vakta eller skydda. Hon bär ingen rustning ty hon saknar fruktan. Hon känner orsakssammanhangen och dömer därför aldrig sin medmänniska. Hon har lämnat ego-tänkandet och trångsyntheten och har ersatt dessa båda med en vi-känsla och en helhetssyn.

På så sätt är hon fruktansvärd, ty hon bryter alla tidigare nedärvda mönster. Hon ifrågasätter allt det gamla och blir därför obekvämt. Men ingen kan hejda henne. Ingen kan stoppa förändringens vind. Människan kommer att höjas i sitt medvetande. Människan talar om mystiken. Om det okända.

Det kittlar hennes tanke. Men det skapar också dimmor och slöjor och det är lätt så lätt att fastnat där, i skugglandet. Människan sätter mystiken vid sidan om det vanliga livet, det hon kallar verkligheten och söker sig till den vid särskilda tillfällen, till särskilda platser där hon skapar riter och ritualer. ***Det i sig själv naturliga och självklara förvandlas till något lockande och fördolt.***

Om ni kunde närma er det ni kallar för det "fördolda" med ett öppet sinnelag, skulle det komma er till mötes. Öppna dörrarna till alla sina hemligheter i stället för att som nu utgöra en källa över vilken mystiken lägger sina föga utvecklande dimridåer. Allt som sker har en orsak. Allt som syns, allt som hörs. Allt som existerar har en förklaring. Det ni förnimmar, anar, eller tror er se är också en del av verkligheten. Men ta bort mystiken kring allt detta.

Det finns ingen mystik, bara okunnighet. **Det är samma sak med det människan kallar "andlighet"**. Den separerar hon också från vardagslivet. Hon talar om ett "andligt liv", och även där skapar hon riter och ceremonier. Hon tror att denna andlighet ska utföras i särskilda lokaler och ledas av särskilda människor och hon slår sig för bröstet i sin andlighet och sätter sig över människor som inte följer samma väg som hon själv. **"Andligheten" blir då något som åtskiljer i stället för något som förenar. Själva ordet "andlighet" borde bort och ersättas av Medmänsklighet.**

Att vara Medmänniska, att i de miljöer där man vistas och arbetar använda sin inlevelseförmåga, sin medkänsla och sin kärlek, det är att i allra högsta grad leva ett andligt liv. Det är i vardagen ni lever och verkar. Det är där ni är omgivna av dem som har något att ge er och som ni har något att ge. Det är där ni har er Kamp och det är där ni berikas. **Åtskilj inte andligt liv och vardagsliv. Allt är en Enhet.**

Under dessa år har jag talat om människans sinnen, medvetandeformerna, utvecklingsspiralen, intet och reflexen. inkarnation och karma, dagdröm och nattdröm, tidsflödet och Devaparallellen, den övergång ni kallar döden, chakra och chakraströmmar, kampen mellan gudarna, människans olika aspekter, präglingsen och mycket mycket mer...

... och det är rätt. Allt detta är intressant och det stimulerar människans nyfikenhet och tillfredsställer hennes behov av logik och kunskap. Men jag har också sagt, att jag en dag stryker ett streck över allt som förekommit i min förmedling och talar endast om kärlek. **Ty om människan inte förstår vilken kärlek jag talar om, kan hon heller aldrig någonsin förstå allt det övriga.** Och om allt det övriga jag har talat som inte har gett henne någon förståelse för vilken sorts kärlek jag menar, då har hon bara hamnat i den typ av inlärningsprocess som hon alltid hyllat och anammat. Och ingenting är då vunnet.

Gång på gång har mästare och lärare försökt berätta för människan om kärleken, men hon har aldrig förstått, ty hon delar världen i ont och gott, rätt och fel, lögn och sanning, hela tiden utgående från sig själv; hon ser inte att allt är en helhet och att det ena inte kan existera utan det andra, och som exempel, det som är sanning för en människa kan vara en lögn för en annan. På så sätt hamnar hon i ständiga strider, inte minst med sig själv.

Det ni upplever som ont kan vara den högsta formen av det goda, och det ni anser vara sanning kan vara en lögn, som i sin tur kan vara den utvecklade baksidan av en ännu större "sanning". Inte förrän ni tar strid med invanda mönster och roller har ni möjlighet att upptäcka sanningen bakom lögnen och lögnen bakom sanningen.

VÄRLDEN

Världen är inte vad den synes vara. Ni har fått den serverad och presenterad för er genom andras nedärvda synsätt. Ni får lära er att förhålla er till världen på ett speciellt sätt och missar på så sätt alla andra möjligheter att förhålla sig till den.

Varje människa är unik och varje människas upplevelse av världen är unik. Men ni tar ingen hänsyn till detta utan ni försöker stöpa och forma varandra efter mallar och mönster. På så sätt uppstår osynliga burar omkring er. Det blir ett galler mellan er och världen och där inne vistas ni, seende det ni tror att ni vill se och hörande det ni tror att ni vill höra.

Och hur skulle det kunna vara annorlunda. Präglingsens offer som ni är. Barnets en gång friska och vidöppna ögon förses med skygglappar och som travhästen rusar ni framåt på en bestämd slinga, på piskade av hela er präglingsen. Och springer ni bra kanske ni får en sockerbit och en extra hötapp.

Ert frihetsbegrepp är en produkt av tvånget och därför så fjärran ifrån, som det någonsin kan vara vad verklig frihet är. Ett begrepp "frihet" är frambesvärjt och skapat ur sin motsats. Baksidan är "ofrihet" och hotas därför ständigt av denna och måste till följd av detta gå i försvar för sin existens. Till och med med vapenmakt.

Jag har sagt; ta bort ordet "frihet", säg inte "jag är fri". Säg istället "Jag Är", ty i detta finns ingen konflikt. Finns ingen baksida.

KÄRLEK

Kärlek är medkänsla och förmåga till inlevelse. Men inte en medkänsla som endast omfattar vissa och inte en förmåga till inlevelse som bara används inom den egna kretsen.

Kärlek är inte alltid att stryka medhårs utan kanske många gånger att smeka mothårs. På så sätt söker den inte sitt; den som vill bli omtyckt och handlar därefter är sällan kärleksfull utan i stället beräknande, medvetet eller omedvetet.

Människor kan förnedra sig hur mycket som helst för att bli omtyckta och accepterade. Men den som hyser sann kärlek till människan och världen kan uppfattas av många som obekväm och fientlig, ty han eller hon säger ibland saker och agerar på ett sätt som spräcker ramarna för konvens, lagar och levnadsmönster:

En sådan människa är aldrig ute för att såra och har inga biavsikter med sitt agerande. Hon söker inte egen vinning och egna förmåner. Och därför blir hennes agerande rakt och otadligt. Ty hon ger av sin kunskap och sin visdom endast i akt och mening att dela med sig av vad hon har och detta gör hon kravlöst.

Den kärleksfulla människan vet att det finns en orsak till allt som sker. Därför dömer hon ingen, varken offret eller banemannen. Ingen levande människa kan svära sig fri från att ha varit både det ena och det andra. Ingen har ett så fläckfritt förflutet att han kan anse sig ha rätt att kasta första stenen.

Den kärleksfulla människan vet att förvirringen i världen är frukten av okunskap och att det enda som kan rätta till detta är kunskap; då måste tid och tålmod till. Och otadliga handlingar.

Hon försöker väcka sin medmänniskas egen inneboende vishet, för att hon med den som hjälp skall kunna se och förstå sin situation. Ty varje människa besitter kunskapen om sig själv och om det långa livsförlopp som fört henne fram dit där hon just nu befinner sig.

Den kärlek jag talar om äger Ni Alla – den man kan förknippa med raket, ärlighet, öppenhet – men ni låter endast ytterst små droppar av den sippra ut genom ert pansar. Den dag pansaret rämnar Är ni Kärleken. Då finns inget som begränsar dess flöde.

SJÄLVKÄNNEDOM

Nyckeln till människans frihet heter Självkännedom.

För att nå in till och kunna ta fram sin grundpersonlighet, syntesen av alla tidigare liv, där olika talanger, egenskaper och insikter göms, måste man gå emot de roller och mönster som skapats i det nuvarande livet och som styr alla ens handlingar.

Man måste börja ifrågasätta varför man handlar si eller så i vissa situationer. Varför man affekteras av vissa människor, lokaler och miljöer och liknande. Det som omger en människa i det dagliga livet

tjänstgör som speglar för henne. Hon möter hela tiden det hon sänder ut, som reflexer av henne själv. Hon hamnar i situationer som påvisar ouppklarade händelser i henne liv. Hon måste komma till insikt om att egentligen ingenting sker utanför henne själv, utan att skeendet är en återspeglning av hennes eget inre tillstånd.

Vet hon det, kan hon använda sig av omvärlden för att lära sig att förstå sig själv. Människor hon möter blir på så sätt hennes lärare och hon kan då upptäcka att hennes affekt inte är riktad gentemot dem utan mot något utrett inom henne själv. Denna allt mer fördjupande självkänedom leder henne så småningom fram till det ögonblick då hon inte längre vistas i det förflutnas värld av skuggor. Hon påverkas inte längre av allt som förföljt henne i liv efter liv. Orden "där" och "då" bleknar och försvinner. **Här och Nu intar deras platser. Äntligen blir människan Närvarande.**

Jag påstår att människan fria vilja inte existerar och när jag uttalar det brukar man protestera. Det borde ligga i ert intresse att ta reda på hur det förhåller sig med detta.

Vill ni fortsätta att tro att ni har en fri vilja, så säger jag: Om er tro hjälper er och gör livet mer meningsfullt för er, så fortsatt att hävda er uppfattning.

Jag påstår emellertid att den fria viljan ni talar om, är en illusion. Varje steg ni tar och varje handling ni utför kan man härleda bakåt till en mängd olika orsaker. Påbyggda och förstärkta under tidens förlopp. Den fria vilja ni talar om är en produkt av bindningar och fastlåsningar i redan befintliga mönster. Ni skapar inte något nytt, ni åstadkommer hela tiden endast förändringar och schatteringar av det redan skapade. När ni tror att ni gör något nytt är ni omedvetet påverkade av de mönster som styr er.

Det ligger i varje människas inre utveckling att förr eller senare upptäcka detta.

Först när hon gjort sig fri från allt det som styr hennes handlingar, kan hon vända sig mot något nytt, en framtid som hon verkligen kan påverka. Men först när hon befriat sig från barlasten av gårdagar och slaveriet undan det förflutna.

Då kan vi börja tala om en fri vilja, eller åtminstone en fri vilja som uppstår ur helt andra betingelser än dem människan lämnat bakom sig. Livets slav förvandlas till Livet Herre. Människan har då nått dithän att hon nu besitter den "fria vilja" som gör henne kapabel att handla i enlighet med hennes inre längtan, vilja och kärlek. Fram till denna insikt är ni alla på väg.

OM PLANETEN JORDEN

Denna planet är ett levande väsen. En hög medvetenhet. Jorden lider. Det går vågor av dödsryckningar genom hennes kropp. Kan ni inte höra hennes gråt? Ser ni inte hennes belägenhet? Hör ni inte hennes rop på hjälp? Hon tigger sina barn om nåd och förskoning, men hennes barn vänder henne ryggen och fortsätter att treva i de dimhöljda labyrintgångar de har skapat åt sig, där framsynthet har fått träda tillbaka för ett kortsiktigt, egoistiskt tänkande.

Människan måste vakna ur sin dvala.

Hon måste se sig omkring på det som sker. Och hon måste handla. Innan det är för sent. Innan Modern tar sina barn med och försvinner ur tidens flöde.

Jag har sagt att Enaren kommer ifrån norden...

Och det är sant, i rent bokstavlig bemärkelse. Jag kan redan se dess ansikte genom fosterhinnan. Enaren föds här och den kommer i mångfald. Alltså inte i en enda människa utan i flera. Och när Enaren är född

växer den och allt fler människor innesluts i Enarens tanke. **Min förmedling har ännu inte nått ut till alla som skall möta den. Långt därifrån.**

Många är ännu ovetande om dess existens, men de kommer att möta den när det är dags. Och även många ännu ofödda, kommer så småningom att ta del av förmedlingen och föra den vidare. Och **leva** den. Så kommer det att ske. **Efter hand kommer människa efter människa att bidra till Enarens växande.**

Enaren är Den Nya Tanken och Den Nya Kärleken.

På sätt och vis står Enaren i opposition till den Gamla tanken och dess förmåga att begränsa kärleken. Men den Gamla tanken var nödvändig för att Den Nya skulle kunna födas; allt är en helhet.

Allt det nya är egentligen inte nytt. Allt detta har det talats om förut, av olika lärare i olika tider. **Men det är först nu, i den Nya Tiden, som det skall förstås och efterlevas.**

MIN FÖRMEDLING

Det är viktigt att min förmedling, som förs vidare av flera av er, inte är missionerande. Vår uppgift är inte att övertyga någon, utan endast att tala om att vi finns och är verksamma. På så sätt sprids ringarna på vattnet. Det är att spilla möda och energi att gå in i ett hus där man inte är välkommen med det man har att ge. Se er istället omkring: - överallt finns människor som inget hellre vill än att höra er berätta om det ni i er tur fått veta. Ni har ett oändligt givande och spännande liv framför er.

Ingen revolution hittills har varit större än den ni alla står i begrepp att ta del av. Revolutionen mot den nedärvda tanken och människans kollektiva uppfattning om vad Livet och Människan Är.

Denna revolution vänder upp och ned på alla gamla begrepp och föreställningar och på så sätt hotar den det etablerade samhället. Den gör upp med begrepp som "slump" och "tillfällighet" och ersätter dessa med "orsak" och "mening". Människan vill vara trygg och hemmastadd i sin begrepps värld. Hon vill inte att någon annan skall komma och ge nya namn åt det hon redan har benämningar på.

Därför kommer den Gamla Tanken att värja sig mot Den Nya Tanken, vilket är ett alldeles logiskt skeende. Men gå aldrig i strid för det Nya. Försvara mig inte, er själva eller er förmedling. Den behöver inte försvaras.

Den Är sitt egna värn och vapen, men inte i negativ bemärkelse. Den är naken och försvarslös och den tillhör inte den gamla världen och kan därför inte skadas av den.

Därför behöver den heller inte ta strid med det gamla.

Det Nya skall bara växa sig starkt inom DIN EGEN identitet och på så sätt sprida Den Nya Tanken om Livet, Människan och Kärleken. Tillsammans utgör ni ENARENS kropp och lemmar. Tillsammans är ni Den Nya Tanken i Den Nya Tiden.

VÄRLDEN

Världen är inte vad den synes vara. Den är mer fantastisk än vad människan i sina allra mest fantastiska drömmar kan göra sig en föreställning om.

Under de år som nu gått har jag bara öst med en tesked ur den ocean av kunskap som finns. Ändå kan jag inte berätta för er mer än till en viss gräns. Sedan upphör er förmåga att förstå. Dit jag vill föra er kan ni bara komma genom att själva arbeta vidare. Genom att själva samla erfarenheter ur vilka nya insikter föds.

Jag finns med er på vägen och försöker inspirera och uppmuntra er. Det är inom er själva insiktens ljus skall tändas. ***Det är ni som skall förändra världen. Varje människa är unik. Samtidigt är varje människa sammanlänkad vid varje annan människa. Ja, hela skapelsen, genom det inre ljusets oändliga kedja.***

RIKEDOM

Det finns en rikedom inom var och en av er som är omätbar. Ni måste börja se på er själva som de underbara väsen ni är. Lyft er över de mönster som har präglat er. Börja låta det obegränsade bekämpa er begränsning. Då väntar ett äventyr framför er som ni kommer att älska. Och vem vet. Kanske ni en gång kommer att vara mina lärare och då skall jag lyssna mycket noga till vad ni har att säga.

Kring det jag förmedlar får aldrig uppstå någon förening, någon sammanslutning eller liknande.

Det skall vara öppet och fritt för var och en som vill ta del av det som ges. *Den som lyssnar till och vill höra mer, bjuder jag att återkomma. Och den som hör mig och därefter väjer att inte återkomma, ger jag min välsignelse. Då väntar en annan lärare längs den Människans väg.*

RELIGION

Detta är ingen religion. Religionen är människans sätt att binda och förstena det som ges till henne. Denna förmedling syftar till försteningens motsats, nämligen frihet från dogmer, paragrafer, ceremonier och förbud. *Så den som söker en religion i det jag talar om har i så fall kommit fel.*

Det är så lätt gjort att det som växer fritt och som strävar uppåt tvingas ned mot marken. Detta är människans sätt att ständigt försöka göra det ofattbara fattbart. Hon vill dra ner allting till subjektiva förståndsnivå, istället för att se uppåt mot det plan där hennes egen vishet väntar på henne. Som en skatt.

Människans misstro mot sig själv och andra är hennes största boja. Som en kedjefånge går hon där med det tunga klotet länkat till sin fotled med en kedja. Hasande släpar hon omkring på sin skuld, sin misstro och hela sin nedärvda föreställningsvärld från otaliga generationer tillbaka i tiden.

Jag vill påstå att om hon bara tittade ner på sin börda och började granska den närmare, så skulle hon finna att den starka kedjan egentligen är en spindelvävstunn tråd. Det tunga svarta klotet endast en röd ballong. *Men människan måste vilja se detta.*

Vill hon det inte, kommer hon att förbli kvar i den Gamla tanken. Och där kan hon i så fall finna den religion hon söker. Men jag själv och det jag talar om får inte förknippas med någon som helst religion.

Det jag ger är kunskap om Livet. Jag delar med mig av min Livskunskap. Och det är den jag vill återuppväcka hos er. Låt oss fortsätta tillsammans och ge åt Människan av allt det Nya som tillhör Den Nya Tidsåldern."

I slutet av Ambres lilla "talbok" finns nedanstående dikt av Stefan Demert.
Som tack för den stärkande och magiska vistelsen vid Kurorten i Varberg (1993),
skrev in den i Gästboken.

Det glimmar stjärnor nu i hennes hår
och månen lyser på den stig hon går,
och natten sveper henne in i ro.
I hennes hjärta finns ett fågelbo.
*Där solens guldägg ligger för att ruvas;
en sällsam fågel sover däruti,
och denna fågel kan ej underkuvas.
Snart spricker ägget – och den flyger fri.*

När dagen kommer med sitt första ljus
står hon i porten med sitt vattenkrus.
Det vatten som hon bär från Livets brunn
skall gå som ordet ifrån mun till mun.
*Snart spricker ägget och snart rämnar barken
och allt det inestängda stiger fram;
de gamla tecknen på papyrusarken
blir åter synliga bland stoft och damm.*

Snart vaknar staden – och mitt i dess larm
går hon med kruset på sin bruna arm.
En del är upptagna och tittar ned,
men andra ser henne och följer med.
*Så blir den staden inifrån belägrad.
Dess murar faller såsom Jerikos.
Och varje sten som ligger där besegrad
blir överväxt av kaprifol och ros.*

---

*) Esoterisk kunskap (enligt ordboken...) = avsedd för de invigda, svårtillgänglig, förborgad. Så har det varit, säger Ambres. Kunskapen har hållits dold för människan av sådana som haft makten. De som ansett sig invigda har låst dörren till kunskapen och utestängt andra från vetenskapen om den (se Lukas, 11:52). Men i den Nya Tiden skall kunskapen ut så att varje människa ges möjlighet att dricka ur Källan.